Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3149/92

af 29. oktober 1992

om gennemførelsesbestemmelser for levering af levnedsmidler fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet

(EFT L 313 af 30.10.1992, s. 50)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►M1	Kommissionens forordning (EØF) nr. 3550/92 af 9. december 1992	L 361	19	10.12.1992
►M2	Kommissionens forordning (EØF) nr. 2826/93 af 15. oktober 1993	L 258	11	16.10.1993
►M3	Kommissionens forordning (EF) nr. 267/96 af 13. februar 1996	L 36	2	14.2.1996
►M4	Kommissionens forordning (EF) nr. 2760/1999 af 22. december 1999	L 331	55	23.12.1999
►M5	Kommissionens forordning (EF) nr. 1098/2001 af 5. juni 2001	L 150	37	6.6.2001
►M6	Kommissionens forordning (EF) nr. 1921/2002 af 28. oktober 2002	L 293	9	29.10.2002
►M7	Kommissionens forordning (EF) nr. 2339/2003 af 30. december 2003	L 346	29	31.12.2003
►M8	Kommissionens forordning (EF) nr. 1903/2004 af 29. oktober 2004	L 328	77	30.10.2004
►M9	ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 537/2005 af 7. april 2005	L 89	3	8.4.2005
►M10	Kommissionens forordning (EF) nr. 1608/2005 af 30. september 2005	L 256	13	1.10.2005

NB: I denne konsoliderede udgave forekommer henvisninger til den europæiske regningsenhed og/eller ecuen. Begge skal fra den 1. januar 1999 forstås som henvisninger til euroen — Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 (EFT L 162 af 19.6.1997, s. 1).

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3149/92

af 29. oktober 1992

om gennemførelsesbestemmelser for levering af levnedsmidler fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3730/87 af 10. december 1987 om almindelige regler for levering til visse organisationer af levnedsmidler fra interventionslagre med henblik på uddeling til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet ([1]), særlig artikel 6,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og om de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik ([2]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90 ([3]), særlig artikel 2, stk. 4, og artikel 12, og

ud fra følgende betragtninger:

I betragtning af flere års erfaring med forvaltningen af den ordning, der blev indført ved forordning (EØF) nr. 3730/87, bør der foretages en tilpasning af de gennemførelsesbestemmelser, der blev vedtaget ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3744/87 ([4]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 583/91 ([5]); for klarhedens og lethedens skyld bør sidstnævnte forordning erstattes med nærværende forordning;

i første række bør der ske en forenkling af proceduren og betingelserne for udarbejdelse af den årsplan for uddeling af produkter fra interventionslagre, som Kommissionen udarbejder på grundlag af medlemsstaternes oplysninger, og foretages en ændring af tidsplanen i betragtning af behovet for uddeling til de socialt dårligst stillede og nødvendigheden af finansiel forvaltning af de offentlige interventionslagre;

landbrugsprodukter og levnedsmidler leveres generelt til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet i form af produkter, der er emballeret eller forarbejdet på basis af udlagrerede produkter fra Fællesskabets interventionslagre; målet kan dog også nås ved levering af landbrugsprodukter og levnedsmidler, der tilhører samme kategori produkter, og som tilvejebringes på Fællesskabets marked; i så tilfælde betales leveringen med produkter, der udtages fra interventionslagrene;

en god forvaltning af ordningen indebærer, at der indhentes bud for at fastslå de mest fordelagtige leveringsbetingelser, når leveringen vedrører forarbejdede produkter eller produkter, der er emballeret på en særlig måde;

der bør fastsættes betingelser for betaling af de velgørende organisationers udgifter til transport af produkterne samt eventuelt deres administrationsudgifter inden for de disponible finansielle midler; transportomkostningerne refunderes ved hjælp af standardsatser; der bør dog gives mulighed for, at disse omkostninger kan fastlægges ved indhenting (SIC! indhentning) af tilbud; endvidere bør der fastsættes betingelser for bogføring af de udlagrede interventionsprodukters værdi som udgift for EUGFL, Garantisektionen, samt betingelser for overførsel af lagre fra én medlemsstat til en anden;

der bør fastsættes kurser for omregning af produkternes regnskabsværdi og for omregning af transport- og administrationsudgifterne; for at undgå monetære forvridninger for disse forskellige udgifter bør der anvendes en kurs, der ligger den økonomiske realitet nærmere end land-

([1]) EFT nr. L 352 af 15. 12. 1987, s. 1.
([2]) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
([3]) EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.
([4]) EFT nr. L 352 af 15. 12. 1987, s. 33.
([5]) EFT nr. L 65 af 12. 3. 1991, s. 32.

▼B

brugsomregningskursen, samtidig med at den i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1676/85 omhandlede justeringsfaktor anvendes; ifølge artikel 3a i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3152/85 ([1]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3237/90 ([2]), om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1676/85, skal en sådan kurs offentliggøres;

formålet med nærværende ordning og arten af overførslerne af interventionsprodukter berettiger til, at de monetære udligningsbeløb ikke anvendes, ligesom eventuelt den supplerende mekanisme for samhandelen, der er fastsat i akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse;

det bør fastsættes, at denne forordning skal anvendes fra begyndelsen af uddelingsplanens gennemførelsesperiode; dvs. den 1. oktober 1992;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra alle de berørte forvaltningskomitéer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De medlemsstater, der ønsker at gennemføre aktionen vedrørende uddeling af levnedsmidler til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet som indført ved forordning (EØF) nr. 3730/87, underretter hvert år Kommissionen herom senest den 15. februar i året for gennemførelsesperioden for den i artikel 2 omhandlede årsplan.

2. De berørte medlemsstater meddeler senest den 31. maj Kommissionen:

a) de mængder af hver type produkt (udtrykt i tons), der er nødvendige til gennemførelsen af planen på deres område for det pågældende regnskabsår

b) den form, i hvilken produkterne vil blive uddelt til modtagerne

c) kriterierne for, hvem der er berettigede til at modtage de pågældende produkter

d) i givet fald niveauet for de udgifter, som støttemodtagerne kan forpligtes til at bære i medfør af artikel 1 i forordning (EØF) nr. 3730/87.

▼M8

3. I denne forordning forstås ved »socialt dårligst stillede« fysiske personer, enkeltpersoner eller familier eller sammenslutninger af sådanne personer, hvis ringe sociale og finansielle situation er konstateret eller erkendt på grundlag af støttekriterier, som myndighederne vedtager, eller anslået ud fra støttekriterier, som er vedtaget af de velgørende organisationer og godkendt af myndighederne.

▼B

Artikel 2

▼M3

1. Kommissionen vedtager hvert år inden den 1. oktober en årsplan for uddeling via de enkelte medlemsstater af levnedsmidler til de socialt dårligst stillede. Ved fordelingen af ressourcerne mellem medlemsstaterne tager Kommissionen hensyn til de bedste skøn over antallet af dårligt stillede personer i de pågældende medlemsstater. Den tager ligeledes hensyn til erfaringerne med planens gennemførelse og de anvendte mængder i de foregående regnskabsår, navnlig på basis af den rapport, der omhandles i denne forordnings artikel 10.

([1]) EFT nr. L 310 af 21. 11. 1985, s. 1.
([2]) EFT nr. L 310 af 9. 11. 1990, s. 18.

▼B

2. Kommissionen rådspørger inden udarbejdelsen af årsplanen de vigtigste organisationer, der er fortrolige med de socialt dårligst stillede personers problemer i Fællesskabet.

▼M3

3. Planen fastlægger bl.a.:

1) for hver medlemsstat, som gennemfører aktionen:

a) de finansielle midler, den højst får stillet til rådighed til at gennemføre sin del af planen

b) den mængde af hver type produkt, der skal udtages fra interventionsorganernes lagre

c) den bevilling, medlemsstaten for hvert enkelt produkt får stillet til rådighed til opkøb på EF-markedet, hvis det ved årsplanens vedtagelse konstateres, at det pågældende produkt rent midlertidigt ikke er disponibelt på interventionsorganernes lagre.

For hvert produkt fastlægges bevillingen under hensyn til den mængde, medlemsstaten har angivet i sin meddelelse, jf. artikel 1, stk. 2, til den mængde, der er brug for, men som ikke er disponibel på interventionslagrene, til de produkter, der er blevet anmodet om og tildelt i de foregående regnskabsår, samt til den reelle udnyttelse af sidstnævnte produkter.

Bevillingen anføres i ecu på grundlag af regnskabsværdien, bestemt efter artikel 5, stk. 1, af det produkt, som ikke er disponibelt på interventionslagrene

d) hvis det er relevant, en bevilling til opkøb på EF-markedet af et eller flere produkter, som ikke er disponible i den medlemsstat, hvor der er brug for dem, når den interne EF-overførsel, der er nødvendig for at gennemføre planen i den pågældende medlemsstat, højst gælder en mængde på 60 tons pr. ikke-disponibelt produkt.

Bevillingen anføres i ecu på grundlag af regnskabsværdien, bestemt efter artikel 5, stk. 1, af det pågældende produkt

2) de bevillinger, der er nødvendige til dækning af omkostningerne ved intern EF-overførsel af produkter, som befinder sig hos et interventionsorgan i en anden medlemsstat end den, hvor der er brug for det

▼B

4. Kommissionen offentliggør planen hurtigst muligt.

▼M8

Artikel 3

1. Planens gennemførelsesperiode begynder den 1. oktober og slutter den 31. december det følgende år.

2. Produkterne udtages fra interventionslagrene fra den 1. oktober til den 31. august det følgende år i en regelmæssig rytme, der er tilpasset kravene til planens gennemførelse.

70 % af mængderne som omhandlet i artikel 2, stk. 3, nr. 1), litra b), skal udtages fra lagrene inden den 1. juli i året for planens gennemførelse. Denne forpligtelse gælder dog ikke for tildelinger af mængder på 500 t eller derunder. De mængder, der ikke er udtaget fra interventionslagrene pr. 30. september i året for planens gennemførelse, tildeles ikke længere til den udpegede tilslagsmedlemsstat i forbindelse med den pågældende plan.

I forbindelse med smør og skummetmælkspulver skal 70 % af produkterne dog udtages fra interventionslagrene inden den 1. marts i året for planens gennemførelse i forbindelse med planen for 2005 og inden den 1. februar fra og med gennemførelse af planen for 2006. Denne forpligtelse gælder ikke for tildelinger af mængder på 500 t eller derunder.

▼M8

De produkter, der skal udtages, skal afhentes fra interventionslagrene senest 60 dage fra tilslaget til tilslagsmodtageren.

3. I planens gennemførelsesperiode meddeler medlemsstaterne straks Kommissionen eventuelle ændringer, som planens gennemførelse på deres område kan undergå, men som dog ikke må føre til en overskridelse af de finansielle midler, der er stillet til deres rådighed. Meddelelsen ledsages af alle nyttige oplysninger. Omfatter de berettigede ændringer mindst 5 % af de mængder eller værdier, der er angivet pr. produkt i EU-planen, revideres planen.

4. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om forventede udgiftsbesparelser ved planens gennemførelse. Kommissionen kan tildele de disponible midler til andre medlemsstater på grundlag af deres ansøgninger og den faktiske anvendelse af de tildelte produkter og bevillinger i de foregående år.

▼M3

Artikel 4

1. Planens gennemførelse indebærer:

a) levering af produkter udtaget fra interventionslagrene

b) levering af produkter tilvejebragt på EF-markedet efter artikel 2, stk. 3, litra c) og d).

Det produkt, der er tilvejebragt på markedet, skal tilhøre samme produktgruppe som det produkt, der midlertidigt ikke er disponibelt på interventionslagrene.

▼M10

Hvis der imidlertid ikke er disponibel ris på interventionslagrene, kan Kommissionen tillade levering af korn fra interventionslagre som betaling for levering af ris og risprodukter tilvejebragt på markedet.

▼M3

Et givet produkt må kun tilvejebringes på markedet, hvis der allerede er givet tilslag for de leveringer, der skal gennemføres på basis af alle de mængder af produktet af samme gruppe, der udtages af interventionslagrene efter artikel 2, stk. 3, nr. 1, litra b), herunder de mængder, der overføres efter artikel 7. De nationale myndigheder underretter Kommissionen om, at der indledes procedurer med henblik på tilvejebringelse på markedet.

2. Når leveringen vedrører:

a) produkter udtaget fra interventionslager, indhenter de nationale myndigheder tilbud eller lader tilbud indhente for at fastlægge de mest fordelagtige betingelser for leveringen. Ved tilbudsindhentningen præciseres arten og karakteristikken af det produkt, der skal leveres vedrører indhentningen af tilbud. ►M7 Det produkt, der skal leveres, er enten det fra interventionslagrene udtagne produkt i uforandret stand eller efter emballering og/eller forarbejdning eller et produkt, der tilvejebringes på markedet ved udtagning af et produkt fra interventionslagrene som betaling for leveringen: ◄

— enten omkostningerne ved forarbejdning og/eller emballering af produkterne fra interventionslagrene, eller

— den mængde forarbejdede landbrugsprodukter eller levnedsmidler eller eventuelt emballerede produkter, der kan fremstilles af produkterne fra interventionslagrene mod levering af sådanne produkter som betaling, eller

— den mængde forarbejdede landbrugsprodukter eller levnedsmidler, der er disponibel eller kan opnås på markedet mod levering af interventionsprodukter tilhørende samme produktgruppe som betaling.

▼M7

I det i andet afsnit, tredje led, nævnte tilfælde skal det, såfremt leveringen vedrører korn eller kornprodukter, ved indhentningen af tilbud specificeres, at det produkt, der skal udtages, er en given

▼M7

kornart, der befinder sig hos et interventionsorgan. Såfremt leveringen vedrører mejeriprodukter, skal det ved indhentningen af tilbud specificeres, hvilket produkt der skal udtages fra et interventionsorgans lagre, dvs. smør eller mælkepulver, afhængigt af, hvad der er til rådighed på interventionsorganets lagre.

▼M10

I det i andet afsnit, tredje led, nævnte tilfælde skal det, såfremt leveringen vedrører ris eller risprodukter, der byttes med korn udtaget fra interventionslagre, ved indhentning af tilbud præciseres, at det produkt, der skal udtages, er en given kornart, der er oplagret af et interventionsorgan.

▼M3

Hvis leveringen indebærer forarbejdning og/eller emballering af produktet, skal det i udbuddet nævnes, at tilslagsmodtageren forud for produktets overtagelse skal stille en sikkerhed til fordel for interventionsorganet, jf. afsnit III i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 ([1]), på et beløb svarende til den interventionspris, der gælder på den fastsatte overtagelsesdag, forhøjet med 10 %. Hvad angår anvendelsen af nævnte forordnings afsnit V, er det »primære krav«, at produktet leveres til den fastsatte destination. Nærværende afsnit gælder ikke, når det fra interventionslagrene udtagne produkt stilles til rådighed for tilslagsmodtageren som betaling for en allerede foretaget levering

b) landbrugsprodukter eller levnedsmidler, der skal tilvejebringes på markedet, indhenter de nationale myndigheder tilbud for at fastlægge de mest fordelagtige betingelser for leveringen. Ved tilbudsindhentningen præciseres arten og karakteristikken af det produkt eller levnedsmiddel, der skal leveres, kravene til emballering og mærkning samt andre forpligtelser forbundet med leveringen

vedrører indhentningen af tilbud alle leveringsomkostninger og tager sigte på indgivelse af bud, der alt efter omstændighederne vedrører:

— den mængde af landbrugsproduktet eller levnedsmidlet, der maksimalt skal tilvejebringes på markedet til et beløb, der er fastsat i bekendtgørelsen, eller

— det pengebeløb, der er nødvendigt for på markedet at kunne tilvejebringe en bestemt mængde som fastsat i bekendtgørelsen.

▼M10

2a Produkter fra intervention kan inkorporeres eller tilsættes andre produkter, der er tilvejebragt på markedet, til fremstilling af levnedsmidler, der leveres til gennemførelse af planen. I så tilfælde skal produkterne fra interventionslagre udgøre mindst 40 % af nettovægten af det levnedsmiddel, der skal leveres.

I det i første afsnit nævnte tilfælde nævnes det ved indhentningen af tilbud udtrykkeligt, at produkter fra interventionslagre mindst skal udgøre 40 % af nettovægten af det levnedsmiddel, der skal leveres.

▼M3

3. Transportomkostningerne bestemmes gennem indhentning af tilbud. Medlemsstaterne kan fastsætte, at leveringen også skal omfatte transport af produkterne til den velgørende organisations lagre. I så fald indeholder tilbudsindhentningen en særlig bestemmelse om transporten, som også udgør et særskilt element i tilbudsgiverens tilbud. Tilbud vedrørende transporten skal være udtrykt i pengebeløb. Betalingen af transportomkostningerne kan ikke under nogen omstændigheder erlægges i naturalier.

4. Indhentningen af tilbud sikrer lige adgang for alle forretningsdrivende i Fællesskabet. Den offentliggøres derfor som bekendtgørelse i de officielle administrative publikationer, ligesom den i komplet form stilles til rådighed for forretningsdrivende, der udtrykker ønske herom.

([1]) EFT nr. L 205 af 3. 8. 1995 (SIC! 1985), s. 5.

▼M3

De nationale myndigheder meddeler i god tid inden begyndelsen af planens gennemførelsesperiode Kommissionen, hvilke modeller for tilbudsindhentning der benyttes ved tilslag for de forskellige former for leveringer fra interventionslagre og for tilvejebringelse på markedet samt ved tilslag for transportomkostninger.

▼M4

5. Udbuddene omfatter de bestemmelser, der er nødvendige for leveringens gennemførelse, bl.a. om produkternes kvalitet, emballering og mærkning. De omfatter ligeledes en bestemmelse om, at når det konstateres, at produkternes kvalitet, emballering eller mærkning ikke opfylder de fastsatte krav på leveringsstadiet, men dog ikke hindrer, at varerne kan godtages til det fastsatte anvendelsesformål, kan den kompetente myndighed foretage en nedsættelse af det beløb, der skal betales.

▼M6

Artikel 5

1. Ved bogføringen i EUGFL, Garantisektionen, er regnskabsværdien af de interventionsprodukter, der stilles til rådighed i forbindelse med nærværende forordning, for hvert regnskabsår interventionsprisen pr. 1. oktober, uden at anvendelsen af artikel 8 i forordning (EØF) nr. 1883/78 ([1]) herved indskrænkes.

▼M10

▼M6

For medlemsstater, som ikke har indført euroen, omregnes regnskabsværdien for interventionsprodukterne til den nationale valuta ved hjælp af den gældende vekselkurs pr. 1. oktober.

2. Ved overførsel af interventionsprodukter fra en medlemsstat til en anden bogfører den leverende medlemsstat det leverede produkt til værdien nul, og bestemmelsesmedlemsstaten opfører det som en indtægt i udlagringsmåneden til en pris, der fastlægges ifølge stk. 1.

▼M8

Artikel 5a

I forbindelse med uddeling af levnedsmidlerne til de socialt dårligst stillede personer og udøvelse af kontrollen anses de velgørende organisationer, der drager omsorg for støttemodtagerne og hjælper dem direkte, for endelige modtagere af uddelingen, hvis de rent faktisk uddeler levnedsmidlerne. Levnedsmidler, der på lokalt niveau og uden noget mellemled direkte leveres i form af pakker eller måltider, der alt efter tilfældet opfylder støttemodtagernes daglige eller ugentlige behov, anses for uddelt.

▼B

Artikel 6

▼M4

1. Efter behørigt begrundet anmodning til myndighederne i hver medlemsstat opnår de organisationer, der er udpeget til uddeling af produkterne, refusion for transportomkostningerne på medlemsstatens område mellem de velgørende organisationers lagre og de steder, hvor den endelige uddeling til modtagerne foretages.

▼B

3. Efter behørigt begrundet anmodning fra organisationerne kan myndighederne i hver medlemsstat refundere administrationsomkostningerne ved de i nærværende forordning fastsatte leveringer, dog højst 1 % af værdien af de produkter, der stilles til rådighed, idet værdien fastlægges ifølge artikel 5, stk. 1.

([1]) EFT L 216 af 5.8.1978, s. 1.

▼M2

4. De i stk. 1, 2 og 3 omhandlede omkostninger refunderes medlemsstaterne inden for de finansielle midler, der står til rådighed til gennemførelse af planen i hver enkelt medlemsstat.

De i stk. 1, 2 og 3 omhandlede omkostninger kan ikke betales i naturalier.

Artikel 7

▼M4

1. Hvis de produkter, der indgår i planen, ikke er disponible på interventionslager i den medlemsstat, hvor der er brug for produkterne, giver Kommissionen efter proceduren i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 3730/87 tilladelse til overførsel af disse produkter fra en anden medlemsstat, på hvis område de findes i interventionslagre, til den medlemsstat, hvori de skal anvendes til planens gennemførelse.

Den medlemsstat, som produkterne er bestemt for, indhenter tilbud eller lader tilbud indhente for at fastlægge de mest fordelagtige betingelser for leveringen. Omkostningerne ved intern EF-transport skal være genstand for et tilbud udtrykt i et pengebeløb og kan ikke betales i naturalier. Bestemmelserne i artikel 4, stk. 4, gælder i forbindelse med denne tilbudsindhentning.

▼M2

2. ►M4 Omkostningerne ved intern EF-transport afholdes af EF og refunderes af medlemsstaten. ◄ Med henblik herpå skal refusionsanmodningen indeholde alt nødvendigt bevismateriale, især vedrørende transport og afstande. Udgiften afskrives på de i artikel 2, stk. 3, litra c), omhandlede bevillinger. Når alle bevillinger er tildelt, finder enhver supplerende EF-finansiering af intern EF-transport sted efter bestemmelserne i artikel 6, stk. 4.

3. Ved indhentningen af tilbud anføres det, at en forretningsdrivende har mulighed for at indgive et tilbud, der vedrører tilvejebringelse på EF's marked af landbrugsprodukter eller levnedsmidler til levering samt overtagelse af produkter fra det leverende interventionsorgan uden overførsel til den anmodende medlemsstat. I så fald betales der ikke tilslagsmodtageren omkostninger for intern EF-transport.

Den anmodende medlemsstat underretter den leverende medlemsstat om, hvem der har fået tilslag for leveringen.

4. Inden varens afhentning stiller den, der har fået tilslag for leveringen, en sikkerhed på et beløb svarende til den interventionsopkøbspris, der gælder den dag, der er fastsat for overtagelsen, forhøjet med 10 %.

Sikkerheden stilles som fastsat i afsnit III i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 ([1]).

Med henblik på anvendelsen af afsnit V i nævnte forordning er det primære krav, at produkterne leveres i bestemmelsesmedlemsstaten.

Beviset for produkternes levering anses for ført ved fremlæggelse af et overtagelsesdokument, der udstedes af bestemmelsesinterventionsorganet.

5. I tilfælde af overførsel underretter den medlemsstat, produkterne er beregnet for, den leverende medlemsstat om, hvem der har fået tilslag for overførslen.

Myndighederne skal sikre sig, at varen er behørigt forsikret.

Den forsendelsesangivelse, der udstedes af afgangsinterventionsorganet, skal indeholde en af følgende oplysninger:

— Transferencia de productos de intervención — aplicación del apartado 5 del artículo 7 del Reglamento (CEE) nº 3149/92.

([1]) EFT nr. L 205 af 3. 8. 1985, s. 5.

▼M2

— Overførsel af interventionsprodukter — Anvendelse af artikel 7, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3149/92.

— Transfer von Interventionserzeugnissen — Anwendung von Artikel 7 Absatz 5 der Verordnung (EWG) Nr. 3149/92.

— Μεταφορά προϊόντων παρεμβάσεως — εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3149/92.

— Transfer of intervention products — Application of Article 7 (5) of Regulation (EEC) No 3149/92.

— Transfert de produits d'intervention — Application de l'article 7 paragraphe 5 du règlement (CEE) nº 3149/92.

— Trasferimento di prodotti di intervento — Applicazione dell'articolo 7, paragrafo 5 del regolamento (CEE) n. 3149/92.

— Overdracht van interventieprodukten — toepassing van artikel 7, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 3149/92.

— Transferência de produtos de intervenção — aplicação do nº 5 do artigo 7º do Regulamento (CEE) nº 3149/92.

Omkostningerne ved intern EF-transport betales af den medlemsstat, som de pågældende produkter er bestemt for, for de mængder, der rent faktisk er overtaget.

6. Eventuelle tab bogføres ifølge artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3597/90 ([1])

▼M6

▼M2

Artikel 8a

Betalingsansøgningerne indgives til medlemsstaternes myndigheder senest fire måneder efter, at den pågældende foranstaltning er gennemført. For ansøgninger, der indgives efter fristens udløb, nedsættes beløbet med 20 %, bortset fra tilfælde af force majeure. Ansøgninger, der indgives mere end ti måneder efter foranstaltningens gennemførelse, tages ikke i betragtning.

Myndighederne udbetaler beløbene senest to måneder efter indgivelse af ansøgninger.

▼M8

Artikel 9

1. Medlemsstaterne træffer alle de fornødne foranstaltninger for at:

a) interventionsprodukterne og eventuelt bevillingerne til tilvejebringelse af levnedsmidlerne på markedet anvendes som fastsat i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 3730/87

b) de varer, der ikke leveres til modtagerne som løsvarer, på deres emballage påføres følgende påskrift: »EU-hjælp«

c) de velgørende organisationer, der er udpeget til at iværksætte foranstaltningerne, opbevarer alle relevante regnskabsbilag og giver myndighederne adgang hertil, for at disse kan foretage den nødvendige kontrol

d) indhentningen af bud er i overensstemmelse med artikel 3 og 4, og at leveringerne foretages i overensstemmelse med nærværende forordning; især fastsætter medlemsstaterne sanktioner, der skal pålægges, når produkterne ikke afhentes i den i artikel 3, stk. 2, omhandlede periode.

2. Myndighederne fører kontrol fra overtagelsen af produkterne ved udlagringen fra interventionslagrene, på alle stader under planens gennemførelse og især på alle niveauer i distributionskæden.

([1]) EFT nr. L 350 af 14. 12. 1990, s. 43.

▼M8

Kontrollen foretages under hele planens gennemførelse på alle stader, inkl. på lokalt niveau.

Kontrollen vedrører mindst 5 % af mængderne pr. type produkter som omhandlet i artikel 2, stk. 3, nr. 1, litra b). Denne kontrolsats gælder for hvert stade af planens gennemførelse, undtagen stadet for uddeling til de socialt dårligst stillede personer, under hensyntagen til risikokriterierne.

Kontrollen tager sigte på at efterprøve indlagring og udlagring af produkterne samt overførsel af produkterne mellem de successive involverede parter. Den omfatter også en sammenligning mellem regnskabslagrene og de fysiske lagre af de produkter, der udvælges til kontrol.

3. Medlemsstaterne træffer alle de fornødne foranstaltninger for at sikre en korrekt gennemførelse af planen, forebygge uregelmæssigheder og pålægge sanktioner for sådanne. De kan i dette øjemed bl.a. suspendere de erhvervsdrivendes deltagelse i udbudsprocedurer afhængigt af arten og alvoren af de mangler eller uregelmæssigheder, der er konstateret under gennemførelsen af en levering.

▼M2

Artikel 10

Medlemsstaterne tilsender hver år senest den 31. marts Kommissionen en rapport om planens gennemførelse på deres område i det foregående år. I rapporten gøres der status over planens gennemførelse, idet der angives følgende:

— de mængder af de forskellige produkter, der er overtaget fra interventionslagrene

— arten, mængden og værdien af de produkter, der er uddelt til de socialt dårligst stillede personer, idet de uddelte produkter opdeles i uforandrede produkter, forarbejdede produkter og produkter tilvejebragt ved substitution, med angivelse af forarbejdningskoefficienterne

— transport- og overførselsomkostninger

— de administrative omkostninger

— antallet af modtagere i det pågældende regnskabsår.

▼M8

Rapporten skal indeholde oplysninger om de kontrolforanstaltninger, der er truffet for at sikre, at produkterne anvendes som tilsigtet, samt om de endelige modtagere. I rapporten nævnes bl.a. formerne for og antallet af de foretagne kontroller, de opnåede resultater og de tilfælde, hvor der er pålagt sanktioner som omhandlet i artikel 9, stk. 3. Rapporten er af afgørende betydning for udarbejdelsen af senere årsplaner.

Artikel 10a

Bestemmelserne i denne forordning indskrænker ikke anvendelsen af bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 3002/92.

▼B

Artikel 11

Forordning (EØF) nr. 3744/87 ophæves.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. oktober 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼**M10**

▼**M4**